

Delavnost ne potrebuje nobenih želj; kdor si z željami pomagati hoče, v nevarnosti je, gladí umreti. Zasluzka ní brez dela in truda; ako nimaš premoženja, pomagaj si z rokami. Delavnost je sreče mati; pridnemu dá Bog vse. Delaj užé danes, ker ne veš, kaj te jutri od dela zadržuje. Prigovor pravi: Jeden danes je bolji, nego lí dva jutri; zatoorej ne odlagaj ničesar na jutri, kar užé danes lahko storiš. Delo napravlja človeku veselje, premoženje in spoštovanje. Béži pred veseljem, in veselje bo hitelo za teboj. Pridna predica ima dvoje srajc. A v delavnosti moraš biti stanoviten; gostači, ki se pogostoma sélijo, drevesca, ki se vedno presájajo, ne rastó nikoli takó veselo, kakor takrat, če bi na jednom mestu ostala. Trikrat selíti se, to je toliko, kakor jedenkrat pogoréti. Hočeš svoja opravila imeti dobro opravljena, opravi je sam; hočeš je imeti slabo oskrbljena, daj je opraviti drugim. — Majhen pregrešek večkrat mnogo kvare napravi. Zaradi jednega izgubljenega žrebca časi konj podkev izgubi; ko mu podkve izmanjka, pokvari se ves, a s konjem tudi jézdec. Vse to bi se ne bilo zgodilo, ako bi bil jézdec o pravem času pazil na podkve.

Konečno si še to zapómni: Skušnja je zeló draga učilnica. Dober svèt je lahko dajati, ali treba je, da se izpolni. Komur ní svetovati, temu ni pomagati. Kdor poslušati neče, mora trpeti.

Blazník v cerkvi.

Zirovnik od sv. Duha pri Loki neko nedeljo do polu dne, ogrnen, kakor po navadi, s črnim plaščem rudeče pòdlake in klobuček s ptičjim perjem lepó v roci držeč, tam zadaj v cerkvi stojí pri vélikih vratih pod orgliščem, prislonjen s hrbtom na zíd, a desno koleno preloživši preko levega, čakáje, kedaj se začne péta maša. Mnogo ljudíj je drlo v cerkev, a vsak se je pokrópil kolikor toliko z blagoslovljeno vodo, ki je bila ondukaj blizu vrát v posebnej posodi, podobnej prostornemu keblu. Mej drugimi ljudmí pride tudi blazen človek v sveti hram božij, ter se jame zeló čúdití, kakó li je to, da ljudjé sami sebe po nepotrebi močijo. Za tega delj povpraša naslonjenega Žirovnika: „ali so neumni káli?“ Žirovnik odgovorí: „zakáj? Ne vidiš li, da so pobožni?“ Blazník mu reče: „domá kričé náme, da sem jaz neumen; a zdaj vidim, koliko sem razumnejši od vseh, kar jih v cerkev hití! Kadar gre dež, naglo bežé pod streho, a zdaj se tukaj sami kropé in močijo. Kdo jih sili?“ Žirovnik mu velí: „neuma! to je blagoslovljena voda, véš, in kdor se z njo pokrópí, izpira svoje vsakdanje grehe.“ Jedva blazník to začuje, mahoma steče, vzdigne posodo in vso izlije náse. Ljudjé so se zasmejali ter ga vprašali, če se misli utopiti. On jim odgovorí: „Žirovnik mi je dejál, da se s to vodo izpirajo vsakdanji grehi; a jaz ménim, kar je dobro, tega nikoli ní preobilo. Če príduje, samó kropiti se, koliko večja korist bode, ako me opere vsa posóda!“ Žirovnik mu je odgovoril: „tak si, kakor ón, ki je v žeji namesto kozarca vode hotel izpiti vse jezero.“